

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
TEOLOGICKÁ FAKULTA**

Katedra teologické a sociální etiky

PhDr. Roman Míčka, Th.D.

Kněžská 8
370 01 České Budějovice

Tel. +420 387 773 533, Mobil +420 776 701 180

E-mail: roman.tf@seznam.cz

WEB: www.romanmicka.net

Název: **„ETICKÉ ASPEKTY NÁHRADNÍHO MATEŘSTVÍ“**
Autor: Iveta Vejmělková

Bakalářská práce studentky Ivety Vejmělkové s názvem „**ETICKÉ ASPEKTY NÁHRADNÍHO MATEŘSTVÍ**“, předložená v rámci studia oboru Humanistika na Katedře filosofie a religionistiky, dle mého názoru výtečně splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce jak po stránce formální, tak i obsahové. Rozsah, úprava, splnění formálních požadavků dle metodických pokynů, technická, stylistická a gramatická úroveň jsou bez větších závad a připomínek, pouze registruji některé překlepy a gramatické chyby.

Autorka se věnuje vysoce aktuálnímu, velmi speciálnímu a kontroverznímu fenoménu náhradního mateřství, zasahující oblast biologickou, psychologickou, právní a etickou. Po uvedení do tématu forem neplodnosti se soustředí na nově se šířící fenomén náhradního mateřství, mapuje situaci ve světě i u nás, jak z hledisek právních úprav, tak reality praxe. K ilustraci využívá konkrétní kazuistiky, převzaté zejména z cizojazyčných internetových zdrojů (což považuji za velký přínos). Téma je taktéž ilustrováno průzkumem-anketou (87 respondentů), která přichází s překvapivými čísly (kupříkladu že 71 % respondentů je pro zákonné umožnění formy náhradního mateřství a pouze 23 % proti, není ale bez zajímavosti, že nikdo z respondentů si nedokáže představit, že by uvedenou možnost využil, či že by byl ochoten cizí dítě ve smyslu náhradního mateřství nosit). Fenomén náhradního mateřství je v některých zemích zákonem zakázán, jinde povolen za určitých přísných podmínek, v ČR není zákonem tato praxe upravena, jelikož jí tedy zákon přímo nezakazuje, v praxi dochází dle odhadů asi k 10 případům realizace náhradního mateřství ročně. V některých zemích (Indie) však došlo již k výraznému rozšíření komercializace tohoto fenoménu. Autorka průběžně zmiňuje a reflektuje některé psychologické, právní a etické aspekty, poukazuje na problematičnost a úskalí praxe, zmiňuje i postoje a zdůvodnění odmítnutí praxe náhradního mateřství ze strany dokumentů učitelského úřadu církve, ovšem etická reflexe tématu je nekomplexní (i proto snad autorka dochází k závěru, že nepovažuje za problematické ponechat prozatím u nás fenomén náhradního mateřství v šedé zóně mimo právní úpravu...). I přesto však danou bakalářskou práci považuji za jednu z nejlepších, kterou jsem v letošním roce oponoval a proto ji **d o p o r u č u j i** k obhajobě a hodnotím známkou **v ý b o r n ě**.

V Českých Budějovicích dne 23. 6. 2010

Roman Míčka